

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTELE :

In Capitală: Pentru 1 an 30 lei; 6 luni 15 lei; 3 luni 8 lei.
In Districte: „ 1 an 36 lei; 6 luni 18 lei; 3 luni 10 lei.
In străinătate: „ 1 an 48 lei; 6 luni 24 lei; 3 luni 12 lei.

Director: D. AUG. LAURIAN

Pentru Abonamente, Anunțuri și Reclame a se adresa :

In România: La administrațiune, Tipografia Ștefa Mihăilescu, Strada Govaci, Nr. 14 și la corespondenții ziarului din județe.
In Paris: La Societe Havas, place de la Bours, 8.
In Viena: La Heinrich Schalek, I, Wollzeile, 12, Buroul Central de anunțuri pentru Austro-Ungaria.
In Hamburg: La Adolf Steiner, Gänsemarkt, No. 5, Biurul de anunțuri pentru Germania.

ANUNCIURILE :

Linia mică pe pag. IV 30 bani | Reclame pe pagina III-a 2 lei.
Reclame pe pagina II-a 5 lei. | Scrisorile nefrancate se refuza.
Articolii nepublicați nu se inapoiază.
Pentru inserții și reclame, redacțiunea nu este responsabilă.

Prim-Redactor: STEF. C. MICHAILESCU.

STIRI TELEGRAFICE

din zările străine

Petersburg, 21 Martie.

La vama din Baku (Trans-Caucasia) s'a descoperit mari fraude. — Comitetul bursei din Libaú și Nisnei-Nowgorod au petiționat în contra urcării tarifului pe fer turat. — În luna viitoare guvernul va impune o dare de venit 3%, asupra tuturor întreprinderilor de natură comercială sau industrială. — S'au luat măsuri în fic-care guvernământ ca să fie dați afară toți jidovii, cari nu sunt deja stabiliți și n'au nici o meserie. Din guvernământul Chievului, în urma acestei măsuri, s'au isgonit un mare număr de jidovi.

Petersburg, 21 Martie.

„Moskowskaja Wjedomosti”, condamnă politica cea nedecisivă a guvernului în privința construirii de linii ferate, zicând că pericoliază prin aceasta foarte grav interesele țării.

Contingentul de recruți pe anul viitor va fi 218,000.

Filipopol, 22 Martie.

Consulii tuturor Puterilor au trimis rapoarte guvernelor lor, asupra rezultatului ce l'a avut meetingul ținut în teatru Luxembourg. Deciziunea luată a fost unirea Rumeliilor orientale cu principatul Bulgariei.

Comitetul național al Adunării naționale a adresat guvernului general, Aleco pașa, un memoriu în care se invaderează decăderea „militiei rumeliane și a jandarmiei”. Causa acestei triste stări de lucruri e împrejurarea, că Poarta numește nește comandanți supremi incapabili, cum d. e. era și d. Borthowick.

Genua, 22 Martie.

La cererea consulului italian din Suez, s'a trimis la Suakin și fregata „Castelfidardo”. Acum se află înaintea Suakinului două vase italienești, între jcare cel d'antău este „Rapido”.

Alessandria, 22 Martie.

După cum anunță ziarul „Ihran”, Osman Digma pașa l'a indemnat pe Mahdiul să porniască cu grosul armatei sale de la Chartum la Suakin.

Bugusa, 22 Martie.

Tribunalele muntene ale Albanesilor numiți Șcala și Șosi au predat armele lor supremului comandant ture, Hafiz pașa. Comitetul slav din Sutarci desvoltă o energică activitate în favorul Muntenegrului. Agenții ei cutreeră munții Albaniei, caudând să câștige simpatia populațiunii prin bani.

London, 22 Martie.

Gordon pașa a liberat garnisona din Halfajs, despresurând-o Sâmbătă. Această localitate e îndepărtată câte-va ciasuri de Chartum. Garnisona nu numără de cât 500 de oameni. Englezii au perdut numai 2 oameni. De atunci încoaace nici o știre nu s'a mai auzit despre el.

În starea sănătății lui Gladstone nu se simte o mare ameliorare.

Roma, 22 Martie.

Nu e tocmai neînțeleasă știrea despre plecarea Papei din Roma. Congregațiunile Propagandei și a comitetului pentru afacerile extraordinare bisericesti s'au unit, pentru a studia chestiunea plecării. Răspunsurile în privința aceasta se înaintează Papei. Nu se știe însă până acum ce deciziuni va lua acesta.

Paris, 22 Martie.

Cu toate că nu se știe sigur, cum stă chestiunea despăgubirii de reboidi (150 de milioane) ce vrea Franța să o ceară de la China, totuși nu se poate considera ca și când n'ar fi probabilă. Resoluțiunea ce o va lua guvernul, va depinde de cum se va manifesta opiniunea publică în chestiunea aceasta.

Paris, 22 Martie.

„Memorial Diplomatique” anunță că guvernul englez l'a sfătuit pe Chediv, să dea o proclamațiune în felul următor: Egiptul încredințează Angliei sarcina și grija unei soluțiuni pacifice a chestiunii Sudanului cu Mahdiul, dar sub acea condițiune, ca locuitorii egipteni aflători pe acest teren, să nu mai fie maltratați în reînțoarcerea lor în Egipt. Osman Digma să și concedieze trupele sale, să considere răboiul ca terminat și să se retragă până la El-Obeid; Suakinul și litoralul african al mării roșii până la Mas-sauah să fie ocupat de trupele engleze, până ce Arabia va recunoaște pacea în mod definitiv. Gordon va avea un suc-cesor cu titlul de guvernor sau sultan în Chartum. Acest guvernor va fi un jelic, despre care Englezii vor avea con-

vingerea, că va fi în stare și va avea bună-voiața să execute aranjamentele între Englez și Mohamed Achmet (Mahdiu). Lordul Granville va căuta să manțină — în principiu suveranitatea Sultanului asupra Sudanului.

Serviciul Telegrafic al „României Libere”

24 Martie 1884 — 3 ore seara.

London, 24 Martie.

„Morning Post” consideră o criză ministerială ca inevitabilă și apropiată.

„The Times” grăbește guvernul d'a da ordine ca să trimeată cavaleria engleză a deschide drumul de la Berber.

Suakin, 24 Martie.

Vineri a sosit la Suakin o caravană care a traversat Kordofanul, Darfurul și Berberul fără a fi nici de cum neliniștită.

E probabil că trupele engleze vor ataca din nou, Mercuea viitoare, pe insurgenții comandanți de Osman-Digma.

Roma, 24 Martie.

Cea mai mare parte din ziare zic că până acum n'a fost încă decis nimic pozitiv asupra reconstituirii Cabinetului.

D-l Bert, ministru al agriculturii, insistă pentru ca demisia sa să fie primită; dar d-l Depretis nu e dispus a se separa de el.

(Havas).

A se vedea ultime știri pe pag. III-a.

București, 13 Martie.

Ședințele de Sâmbătă ale Camerelor fiind rezervate exclusiv pentru indigenate și petițiuni, — Sâmbătă trecută s'a urmat o discuțiune, care arată în ce hal de nesciință se găsește deputații noștri, or de câte ori vorbesc de Români de peste munți, și cât e de bastard simțul de naționalitate, la aceia cari sunt chemați să îngrijiască de interesul țării și s'o scoată din nomolul streinismului, în care inoată și se afundă de veasuri.

După ce s'a acordat, fără cea mai mică discuțiune, cetățenia română d-lor Pandele Eftimiu, Gheorghe Giurupolu, Petre Mezzeti, Ion Podloșescy, Pericles S. Levides, George I. Ralli, și era cât p'aci să se acorde și onorabilului domn Wilhelm Hubertus Zeuschner, administratorul moșiei Poni, județul Iași, proprietatea M. S. Regelui, (care a căzut numai fiind-că se descomplectase Camera), — după ce toți acești nobili pelerini au devenit, de jure, români, meniți a ne păstra neamul curat și neimpestriat, — ajunse rându și pe un biet creștin de transilvănean, get-beget român, care venia să ceară de la Camerele noastre recunoașterea în drept, a unei calități, pe care, în fapt, o avea poate mai mult și mai deplin de cât mulți dintre d-nii deputați.

Ce să vezi?!

D-nu Boldur Lătescu se năpustește asupra lui și asupra tuturor Românilor de peste munți, cari, după cum zice d-sa, devin un flagel pentru bugetul țării, creând un pericol pentru națiunea română:

Plecând dar din acest punct de vedere, mi-am pus întrebarea și sper că și d-v. împreună cu mine ați cugetat la o chestiune de o mai mare importanță, și ve veți fi întrebat: dacă, în fața atător sollicitațiuni ce necontenit le primim pentru încuviințarea acestor cereri de recunoașteri, dacă nu se creiază un pericol pentru națiunea română?

Și mă întreb, dacă în fața apucăturilor noastre, a Românilor aborigeni; dacă în fața acestor tendințe nefaste de arisuntem coprinși mulți de a căuta să subsistăm, să trăim mai mult pe spinarea bugetului Statului, de cât prin munca noastră, și care face ca fie-cine, sau cel puțin foarte mulți din noi să avem ochii ațintiți asupra bugetului — lucru care a făcut să existe acest flagel așa numit al funcționarismului — m'am între-

bat: oare nu indoim noi acest rēu când, prin o interpretare greșită, după mine, a unui articol din Constituțiune, noi, în loc de a face câte o recunoaștere pe icl pe colea, admitem aceste emigrațiuni în masă care în întregimea lor n'au alt obiect, de cât a converge spre bugetul Statului, către care converg deja mulți dintre noi? Și în loc, d-ni mei, ca noi să ne punem fie-care umărul ca sub a-cost raport să îndreptăm moravurile țării și să ne deprindem cu ideea de a nu avea în vedere numai bugetul Statului, ci munca noastră; în loc de a ne pune silințele spre această idee, noi incurajăm alte apetite de peste hotare și facem cu această mare greșală.

Iată cum judecă d-nu Lătescu lucrurile!

După d-sa, emigrațiunea de peste munți ar fi rezultatul incurajărilor ce le găsește românii transilvăneni la noi, și ea ar constitui un pericol pentru națiune, căci ar mări numărul bugetofagilor până la exagerare.

E posibil să judece cine-va cu atăta ușurință un fapt așa de grav, și cu niște urmări atât de triste, ca emigrațiunea?

Lăsând la o parte că nu e permis, într'o Cameră românească, care votează în aceeași zi indigenatele a șapte cafauni, să se ridice un glas, care să protesteze contra recunoașterii calității de român unui român, — dar, chiar dacă am presupune că e permis această, astfel crede d-nu Lătescu că se emigrează dintr'o țară într'alta?..

Afară de jidani, cari sunt cei mai cosmopoliti oameni de pe lume, — nu credem să existe popor pe suprafața globului, al cărui indivizi, pentru hatărul unei slujbe de o sută de lei pe lună sau pentru mulțumirea sufltească de a intra rânduși la d-nu Lătescu, să și părăsiască vatra strămoșească, locul unde s'au născut și au crescut, biserica unde le sunt îngropați părinții, moșia, amintirile afecțiunilor lor!..

Când cine-va să hotărâște să emigreze, trebuie să fie, sau o cauză economică-socială: disproporție între sol și populație, — sau o cauză curat politică: persecuțiuni și nedreptăți de tot soiul, făcute unei nații robite de o nație trufașă și stăpânitoare. Altă alternativă nu este.

Ce crede acum onorabilul reprezentant de la Piatra: Românii emigrează de peste munți fiind-că sunt prea mulți în raport cu solul? Greșete dacă crede astfel. Ei sunt săraci, fiind-că Ungurul îi lăsa în sapa de lemn, dar își iubesc munții, și, nu pentru șansa de a se băga argații sau copiiști prin ministere, dar nici pentru perspectivă a unui mandat de deputat nu și-ar lăsa coliba și oile lor.

Pâinea, or cât de neagră, e mai bună mâncată acasă de cât în străinătate!

Mărturisim cu adăncă intristare, că de când urmărăm mișcarea guvernelor constituționale, n'am văzut unul care să vie la putere, insuflețit de marea idee a unei politici naționale; n'am dat peste un singur ministru care să aibă în liniamentele generale ale politicii sale, una, dar una cât de mică, care să îndrepteze privirea către munți!

Toți se luptă spre a ajunge la putere, sau, dacă au ajuns, spre a o păstra cu or ce mijloace, chiar și cu sacrificarea fraților noștri!

Toate guvernele văd cum Ungurii se lăteșc peste noi, cum guvernul din Pesta lucrează cu o încăpățănare

căiniască la distrugerea elementului românesc din Ardeal, și toate așteaptă....

Ce?... poate pe d-nu Boldur Lătescu, să le deștepte din amorțire, luând în apărare cauza Românilor de peste munți.

D-nu Lătescu a făcut teorii etnice, *proh pudor!* și a explicat că împământinind pe românii de dincolo, nu numai că îngreuiam bugetul Statului nostru, dar încă slăbim elementul autohton al Transilvaniei.

Lucrul acesta pare că prezintă o aparență oare-care de dreptate, de aceea câtă să explicăm nobilului reprezentant, cine emigrează de peste munți.

La densiți, aproape ca și la noi, nu există de săt două clase sociale: una a țeranului plugar și alta a stratului cu cultură. Cel d'antău, fiind mai puțin în contact cu autoritățile ungurești, și caută de pământ, mulțumindu-se a omori din când în când câte un stringător de impositie prea hain; sea de a doua, clasa oamenilor cu cultură, găsindu-se vecinic nas în nas cu Ungurul, și încercând, du-se să producă ceva în țara lor, sunt urmăriți cu atăta invidiozitate, în cât viața le devine imposibilă: sunt siliți să emigreze. Ei vin la noi crezând să respire în libertate aerul curat al țării, și să și câștige pâinea cu oare-care înlesnire, în pământul cel bine cuvântat al României.

Atunei însă se ridică vocea d-lui Lătescu și îl impiedică... E de observat că dintre plugari, aceia n'are alt vis de cât să se robiască pe câțiva ani la un stăpân darnic, și să și poată cu chipul acesta răscumpăra pământul, pe care a fost silit, de sărăcie sau de autoritățile maghiare, să și l'vândă.

Lucrurile acestea le-am arătat pe larg în studiul ce am întreprins zilele trecute asupra stării Românilor din Transilvania, însă suntem siguri că nici d-nu Lătescu și nici un alt deputat nu l'au urmărit cu interesul ce i se cuvenia.

În ce constă dar pericolul național, și care sunt apetiturile de peste hotare, cari s'ar deștepta la votarea unui roman?..

Am ruga pe d-nu Boldur Lătescu să ne arate, care sunt funcțiunile inalte în Stat, pe care le ocupă Românii de dincolo?

E vre-unul ministru? e vre-un director de minister, e vre-un deputat, e vre-un prefect, e vre-un administrator la vre-o casă mare de credit? ocupă ei vre-una din acele grase sinecure, cari par a fi create intr'adins spre a mulțumi pe cei ce nu fac nimic?..

Rugăm pe d. Lătescu să ne arate ce devin alta transilvănenii la noi de cât pe icl pe colo profesori; arondași depământ sau ciobani, cum sunt mulți prin Ialomița și Brăila, și câte un funcționarășiu rătaic prin ministere sau câte o slugă pe la boeri?

Acesta este pericolul național? Alături de jidovimea, de armenimea și de grecoteii cari mișună prin țară și ne mănâncă averele, după cum, de sigur, au mănăcat-o și pe a d-lui Lătescu, — nu vedem pericolul național de cât în cei câți-va români cari vin de peste munți, goniiți d'o soartă prea amară și de un jug prea apăsător?..

Blagomania a avut tot-d'a-una un

loc prea larg în Camerele noastre, dar crediam că sunt unele chestiuni de un ordin național superior, de un simț patriotic delicat, cari poate să nu fie atinse.

Ne-am înșelat. Dacă vrea d. Lătescu să dea alarma, iată pericolul:

Moșii din Moldova cumpărate de jidani

I. Bancherul Michel Daniel.
1) Moșia Ionășeni din județul Botoșani 1,000 făci fostă a familiei Balș, prețul cumpărării 12,000 galbeni.
2) Tăburani din județul Neamțu, 3,000 făci, prețul cumpărării 40,000 galbeni, fostă a familiei Sturza.
3) Buznea din județul Iași, 1,300 făci, valoarea cumpărării 28,000 galbeni, fostă proprietatea d. Matei Gane.
4) Bădeni din județul Iași, 3,800 făci, valoarea 95,000 galbeni, fosta a familiei Balș.

II. Bancherul Meyerhof.
1) Lespezi și Siretul ca tērg din județul Suceava, 2,500 făci, valoarea 65000 galbeni, fostă a familiei Bosie.
2) Crivești.
3) Făcășani.

4) Hădești din județul Roman (4 — 5000 făci) în ajun a o cumpăra, fiind pusă în vânzare de d. Meyerhofer pentru creanță ipotecară colosală ce are în aceste proprietăți a d-lui Inge Rober.

III. Bancherii frații Vaisengrân.
Moșia Tăcuta, județul Vaslui, cu 2,000 făci, fostă a familiei Sturza, valoare 40,000 galbeni.
2) Tăgănaș, jud. Iași, 2,200 făci fostă a familiei Carp, val. 40,000 gal.
3) Bogdănești din jud. Bacău, 2,500 făci, fostă a familiei Bogdan, valoarea 500,000 fr.

4) Văcăni (din jud. Dorohoi), 330
5) Ghindești (făci, val. 12000 gal. fostă
6) Talpa a familiei Urinoski

7) Buhaia (din județul Dorohoi), 220
8) Pascarii (făci valora 10,000 gal.
9) Soldănești jud. Suceava, 580 făci, 22,000 galb. fosta a familiei Florescu.

IV. Bancherul Theiler.
1) Moinești din județul Bacău, cu iso-voare de păcură și petrol, 1,500 făci, 40,000 galbeni, fostă a familiei Mavro-cordat.

2) Solonțu din județul Bacău, cu iso-voare de păcură și petrol, 3000 făci, valoare 600,000 franci proprietatea fostu-tului Doma al Moldovei Ioan Sandu Sturza.

V. Bancherul Costiner.
1) Bălășeni din județul Botoșani, 870 făci, valoarea 300,090 galbeni a familiei Ciocac Lătescu.

VI. Bancherul Michel Iuster.
1) Cănești, județul Iași, 1,000 făci, valoarea 22,000 galbeni, fostă a d-lui M. Gane, actual prefect al județului Iași.

Nu mai menționăm de însemnatele domenii ale reposatului Manolache Costache, care, dacă nu în formă, dar în fond sunt ale unui bancher israelit din Birlad.

Dacă în doi sau în trei ani șase bancheri împământeniți au făcut așa de mari achizițiuni de domenii boeresti în România, care va fi starea lucrurilor în 20 sau 30 de ani.

CRONICA ZILEI

M. S. Regele a conferit și ieri mai mult timp cu d. Dimitrie Sturza, ministrul de externe.

D. prim-ministru I. C. Brătianu, plecând Sâmbătă la Florida, e așteptat azi în capitală.

D. N. Cretulescu, ministru plenipotențiar la Petersburg, a sosit în București, pentru un grav caz de boală a unuia din membri familiei d-sale.

D. M. Cogălniceanu, după o ședere de câte-va zile în Constanța, s'a întors în Capitală.

D. de Suzzara, noul consul general al Austro-Ungariei pentru București, despre a cărul sosire în capitală s'a vorbit, a

amănat venirea d-sale aici până către finele lunii curente după cum spune „Românul” și „L'Indépendance roumaine” de astăzi.

Capul opoziției coalizate au avut ieri o întrunire la d. Dumitru Brătianu.

Din câte am aflat de la un inițiat, asupra rezultatului acestei întrevederi, spunem sub cuvenita rezervă, că s'a hotărât definitiv fuziunea respectivelor elemente opoziționale, și că la 1 Aprilie, ziarele „Binele public” și „Timpul” vor înceta, lăsând locul altui organ nou al partidului fuzionat.

Cât privește și ralierea grupului devotat d-lui Dumitru Brătianu la această fuziune, de oare-ce d-sa ar fi făcut oarecari rezerve esențiale, de o cam dată se zice, că a rămas în afară de această fuziune.

In ședința Camerei de ieri, d. Poenaru Bordea a făcut o interpelare incidentală d-lui ministru al domeniilor, pentru urmărirea ce se face unor săteni pentru delictul silvice, fiind sumele colosale, — peste 10,000 lei de unul.

Ministru răspunzând că nu le poate face nimic, Camera a închis discuțiunea.

După aceea mai toată ședința a fost ocupată de interpelarea d-lui Grădișteanu, asupra căreia asemenea s'a trecut la ordinea zilei, cu toate puternicile probe și argumente invocate de interpellant, că sunt mijloace posibile de a se evita inundațiunile produse de riul Ialomița, din cauza morilor d-lor Zappa și Maratea.

Senatul necompletându-se, n'a ținut ieri ședință publică.

S'a numit definitiv, conform art. 364 din legea instrucțiunii publice, în posturile ce ocupă:

D. Ursianu Valerian, profesor de drept natural și internațional public și privat, la facultatea juridică din București.
D. Teodor Buradă, profesor de solfegiu și teorie muzicală, la conservatorul de muzică din Iași.

D-na Elena Anastasescu, institutoare la clasa I de la școala No. 1 de fete din coloarea Verde, București.

D. Iacob Livescu, avocat din Capitală, a oferit muzeului național de anticități mai multe documente (hrisoave vechi) și anume:

1. Din 1484 al domnilor Moldovei Iliș și Ștefan, fiul lui Alexandru cel Bun.
2. Din 1519 al lui Ștefan-țel-Voevod, fiul lui Ștefan-țel-Mare.
3. Din 1554 al lui Alexandru Lăpușneanu.
4. Din 1569 al lui Bogdan, fiul lui Lăpușneanu.
5. Din 1575 al lui Petre Schlopu, și
6. Din 1647 al lui Vasil Lupu.

Pentru această prețioasă ofrandă, ministerul i-a exprimat meritata mulțumire.

S'a primit, pe ziua de 1 Martie 1884, demisiunea din armată a locotenentului Aslan Ioan, substituit de raportor de la consiliul de rebel al corpului 4 de armată, și s'a trecut în același timp în cadrele ofițerilor de rezervă al corpului 4 de armată.

A-altă ieri au trecut prin capitală, mergând în Rusia, mai mulți ofițeri și grade inferioare, concediați din armata bulgară.

Primul No. al ziarului „Alarma”, din Ploiești, a apărut.

FOIȚA «ROMANIEI LIBERE»

— 13 Martie — 15

VĂDUVA

In cursul nopții sale fără somn, comandantul de Frémeuse luă o hotărâre: — va avea o explicațiune cu d-na de La Pave; va pune capăt, într'un mod sau într'altul, situațiunii actuale. Era de iertat că o prelungise atât timp cât putuse avea iluziuni asupra naturii propriilor sale sentimente și asupra caracterului acestei legături; dar acum, și mai ales după convorbirea sa cu preotul, și deschisese bine ochii. Dacă primea mai multă vreme o asemenea viață, ar fi viața unui ipocrit și a unui laș. Și mai bine orice de cât aceasta.

A doua zi fu o frumoasă zi de vară, care spre amez se ingreună și deveni năbușitoare.

Când Maurice se îndreptă spre castel, soarele aurii încă inunda câmpia, dar o șuviță de un albastru închis se formase deja la orizontul occidental, și învăluia repede întinderea cerului. Deja se făcea pe câmpie și pe drumuri acea tăcere în tot și în toate și acea pace nesigură, care precedează furtunile.

Se spuse lui Maurice că d-na de

Salutând aparițiunea noului confrate, i urâm deplin succes pe arena zburătoare.

Ex-conducătorul Georgescu Ștefan, demisionat pentru caz de boală, se reprimște în corp cu gradul de conducător postal clasa III, cu începere de când va intra în serviciu, în locul d-lui Diaconescu Vasile, considerat demisionat, pe ziua de 5 (17) Martie curent, fiind recrutat.

Consiliul județului Fălciu este convocat în sesiune extra-ordinară, pentru ziua de 2 Aprilie 1884, spre a se ocupa cu chestiunile ce are de rezolvat.

Consiliul general al județului Teleorman este autorizat, în urma votului său din sesiunea extra-ordinară de la 27 Februarie 1884, a lua cu împrumut de la casa de depuneri și consemnațiuni suma de lei 50.000, necesară pentru constituirea capitalului casei de credit agricol, ce urmează a se înființa în acel județ.

De două zile timpul e destul de urit. Ploaia și vântul se succed cu micul intervale.

Noroziul pe străzile laterale, rău pavate, e tot ce poate fi mai supărător pentru trecători.

Procesul banditului Măgăreacă, ce fusese Sâmbăta trecută la ordinea zilei înaintea Curții cu jurați de Ilfov, s'a amânat pentru sesiunea viitoare, din cauza lipsei mai multor martori.

DIN AFARA

Mesuri internaționale în contra anarhiștilor.

Din Londra se scrie că s'a realizat o înțelegere între guvernele deosebitelor puteri în privirea urmării anarhiștilor internaționali. Polițiile din deosebitele țări au să procedeze pe viitor în comun pe acest teren.

În capitala Angliei s'a instituit deja o poliție secretă pe noile baze. Ea va avea să cerceteze, să supravegheze și să zădărnicească conspirațiile și atentatele anarhiste, și se va compune din 50 de agenți secreți. Din aceștia doi-spre-zece vor fi așezați în Anglia, câte opt pentru Irlanda și America, iar restul vor fi repartizați pe Rusia, Franța, Germania, Austro-Ungaria, Italia, Spania și Canada.

Se aude că un serviciu de poliție secretă, organizat pe baze analoge, se va înființa și în toate celelalte State cari au boala anarchismului.

Franța și China.

China nu vrea resoluții, cu toate amenințările sale. Trebuie să-i luăm în nume de bine atâta dragoste de pace, mai virtos ca Francezii au împlinit toate acele lucruri, ba încă mai mult, de la a căror săvârșire guvernul chinez făcea dependentă declarația sa de rebel.

Din Peking se scrie anume, că partida păcei a eșit acolo pe deplin biruitoare, mulțumită stăruințelor vice-regelui Li-Hung-Chang, care pledase în tot-deauna pentru pace. Ceea ce va fi determinat în prima linie acest curent e, nu mai încapă îndoială, rolul puțin vrednic jucat de soldații chinezi cu ocazia ultimei campanii. Ei n'au îndrăznit să facă față nicăeri trupelor franceze,

La Pave era în grădina și probabil în aleiul cu boltă. În adevăr, acolo o găsi, pe o bancă de piatră și citind. Le plăcea la amândoi acea bătrână aleie în formă de leagăn unde se petrecuse între dânsii o scenă care rămăsese de o potrivă scumpă pentru amintirea fie-căruia.

D-na de La Pave căutase acolo un refugiu în contra căldurii extreme de peste zi; dar, de un moment, cerul se învăluse cu nori furtunoși; soarele nu mai arunca raze printre frunzele boltei, și o obscuritate destul de pronunțată domnea în marele alei sever și tăcut ca o biserică.

Frumosul sur care întredeschise buzele tinerei femei la apropierea lui Maurice se stinsese repede îndată ce putu distinge expresiunea rigidă a trăsăturilor feței lui.

Se sculă.
— Ai să mi spui ceva amical meu? întrebă ea cu sfială.

— Da, Mariano.

Se așeză lângă dânsa și pe când tânăra femeie ațintea asupra-i ochii săi negri plini de neliniște:

— Mariano, reînțepu el, existența pe care o ducem nu mai poate ține. Reputațiunea ta poate fi atinsă.... și ce e mai mult, eu joc aci un rol de Tartuff care mă revoltă, căci adevărul este că te iubesc ca un amant, nu ca un prieten.... Trebuie dar să sfârșim o dată.... alt-fel nu vei întârzia a mă disprețui, cum am început să mă disprețuiesc eu însumi. N'aș voi să te părăsesc, — afară dacă 'mi-ai ordona aceasta; dar, dacă stău lângă d-ta, tre-

conduse în adevăr, cu mare dibăcie. Ce sorți ar putea avea un resboi, început cu astfel de oameni?

Din Paris a plecat acum la Peking dragomanul ambasadei chineze, care știe foarte bine francezesc și va putea lumina guvernul chinez asupra situațiunii. Cabinetul din Paris așteaptă dupe aceasta o cerere din partea Chinei pentru reînțeperea negocierilor de pace și atunci el va trimite la Peking pe ministrul plenipotențiar Patenôtre, care va reînțepa înțelegerea, ce vor avea cu această ocazie probabil un sfârșit grabnic și în sensul păcei.

MODIFICAREA LEGII ELECTORALE.

D. N. R. Lăcusteanu, președintele delegațiunii parlamentare, pentru alcătuirea proiectului de revedere, ne trimite un studiu foarte important asupra chestiunii, și ne grăbim cu atât mai mult a-l împărtăși publicului, cu cât el cade în cercul vederilor ce-am desvoltat adesea în coloanele acestui ziar.

Nici oligarhie, nici ochlocrație.

Dispozițiile Constituțiunii supuse reviderii se impart în două: în dispozițiunile pur constituționale, și în dispozițiunile relative la modificarea legii electorale.

În privința acestei din urmă părți, trei școli politice se află în luptă: școala conservatoare, școala democratică și școala radicală.

Sau într'alți termeni, trei forme ale societății își dispută victoria: oligarhia, ai cărei reprezentanți sunt conservatorii; democrația, susținătorii căreia sunt oamenii principilor de la 48; și ochlocrația, ai cărei apărători sunt apostolii ideilor extreme, reformelor disperate.

Conservatorii, de la 1871, au cerut revideria Constituțiunii și a dispozițiilor privitoare la legea electorală în sens oligarhic, și dacă revideria nu s'a făcut atunci, cauza a fost că guvernul conservator din acest timp, s'a temut să cheme o Constituțiantă despre care nu putea să știe cum ar fi avut să eșue. Asvâzî aceiași oameni cari când se aflau la putere găseau vițios pactul social de la 1866, se opun la revideria lui, nu pentru că și-ar fi schimbat opiniunile, dar pentru că le-ar conveni mai bine ca modificarea să se facă sub un minister conservator și cu un corp legiuitor oligarhic pe care îl așteaptă.

Liberalii-democrații, primesc revideria, conservă împărțirea colegiilor electorale pe interese, dar numărul lor îl reduc la trei. Ei cred că unificarea colegiului marilor proprietari cu al proprietarilor cari reprezintă proprietatea mijlocie este naturală și logică, pentru că și unii și alții din alegătorii acestor colegii nu au de cât același interes. Liberalii-democrații admit sporierea numărului alegătorilor urbani, sporire care să obține prin scăderea censului de la 30 lei, cum era până acum, la 25 lei, cu un act de dreptate, pentru că prin scăderea impozitului, mulți locuitori urbani își perduseră dreptul de a vota direct. Liberalii-democrații găsesc că e și just

buie să 'mi faci grația a 'mi priimi numele, a mă lua în căsătorie, în fine... știu ce fac, crede-mă... știu ce 'ți propun; — o crimă! dar am ajuns aci.... s'alegem.... Sunt la ordinele d-le; — decide!

Mariana avu o izbucnire de durere fără lacrimi, și și lipi cu putere amândouă mânele pe obraz, apoi, după câte-va secunde, zise:

— Eu te iubesc îndestul pentru ca să consimt!... Dar d-ta, cum te cunosc, vei fi grozav de nenorocit!

— Foarte nenorocit! zise Maurice.

Mariana să sculă de pe bancă.

— Ei bine! strigă ea cu voce scurtă, hotărâtă, imperioasă, — nici o frasă, nici un cuvânt mai mult, nimic!... Pleacă... pleacă... o voiesc!... 'ți jur o' voiesc!... Adio!...

'I luă amândouă mâinile și 'i întinse fruntea.

Maurice 'i sărută părul cu răceală. Mariana alunecă cu un sgomot de mătase motolită, și cădând la piciorul lui, cu corpul zdrobit aproape atingând cu capul nisipul de pe alei, murmură încă o dată!

— Adio!

Maurice o luă în brațe repede, o rădică și o strânse îndelung pe piept și pe buzele sale.

Nu mai avea nimic de spus.

Erau logodiți.

D-na de La Pave usă de triumful său cu o înțeleaptă discrețiune: obținuse destul: nu ceru nimic mai mult, nu 'i vorbi de loc despre demisionare. Maurice solicită, cu ocaziunea căsă-

și politice, sătenii cu știință de carte să voteze direct în colegiul rural. Votul direct fiind un drept superior votului în al doilea grad, dreptul săteanului cu știință de carte de a vota direct va, fi un stimulent pentru locuitorii rurali ca să 'i îndemne să dea fiilor lor instrucțiune, adică mijlocul prin care să obție dreptul.

Radicalii voiesc contopirea actualelor colegii electorale într'unul singur, în care sătenii să voteze prin delegați alesi, fă-care de un număr de o sută alegători, și să nu aibă de cât o treime de glasuri în colegiu. Sistemul unu singur colegiu, care prin înțepirea la un loc a tuturor alegătorilor unui județ devine numeros, radicalii o cer din punctul de vedere al principiiului egalității, și fiind că cred, că colegiurile numeroase sunt mai independente.

Acestea sunt, în trăsuri generale modificările, ce-șia care din menționatele trei școli politice, ar voi să aducă legii electorale.

Lăsând la o parte teoriile oamenilor trecutului feudal — de care s'ar putea lua o idee din petițiunea de la Iași, — teoriile care nu mai sunt de cât nice anachronisme în secolul al XIX-lea și în țara noastră, nu ne vom ocupa de cât de ciudata sistemă a susținătorilor unui singur colegiu, care nu e nici liberală, nici conservatoare și cu atât mai puțin radicală, în forma în care ni s'a dă.

În adevăr, ce voiesc apărătorii colegiului unu? — Egalitatea, dispariția distincțiunilor. Aceasta le e ținta. Și apoi acești adoratori ai egalității, acești inamicii ai distincțiunilor, admit alegerea cu două grade, care e negațiunea egalității, și propun o sistemă care pune pe sătean în neputință de a mai fi ales în Adunarea legiuitoare. Căci, stările culte ale societății care formează majoritatea de două treimi în colegiul electoral, nu vor da mandatul lor celor mai neinstruiți, celor mai încluiți pentru amoearea egalității, ci celor mai luminați, celor mai capabili, celor mai apți a legifera, a controla, a organiza, a reforma; și a celor care vor fi făcut studii în știința economică, în știința financiară, în știința politică, necesarii oamenilor cărora li se încredințează conducerea afacerilor Statului, dacă mandanții se gândesc la prosperitatea Statului și nu la interese personale, nu la nesdrăvăniile nivelătoare.

Neegalitate în colegiu, pierderea putinței d'a merge în reprezentatiunea națională, dispariția de se face mențiuia muncitorilor în colegiul unu, pozițiune cu mult mai inferoară de cât aceea pe care o are astăzi când colegiurile rurale pot să trimită trei-zece de săteni în parlament ca colegiuri autonome, având individualitatea lor și libertatea lor de acțiune nemărginită și absolută. Și în asemenea cas, sistemul colegiului unu, atât de trambitaț de susținătorii ei, nu e o îmbunătățire a condițiunii politice a agriculturii ci o înrătățire, nușun progres ci un regres.

Prin sistemul unu singur colegiu dar nu se plămădește o lume mai bună de cât aceea pe care a creat-o înțelegerea supremă, distincțiunile naturale, deosebirile de aptitudini, de capacitate

toriei sale, o prelungire de concediu care nu 'i fu refuzată.

Cu același spirit de înțelepciune delicată și cugetată; tânăra femeie se preocupă a da chiar din acel moment unirii lor apropiate o publicitate regulată; și chiar s'o înconjoare d'o inscenare oare-cum sărbătorească cu scop d'a 'i lua în ochii lui Maurice, acel caracter clandestin și culpabil pe care era foarte dispus să 'i 'l dea. Până la o nouă hotărâre lăsară pe Maurice la Prieur; dar chiar de pe acum d-na de Frémeuse, în urma insistenței viitoare sale nuroi, trebui să se instaleze și să locuiască la dânsa.

În același timp d-na de La Pave întreținu mai activ relațiunile sale de vecinătate; oferea ospitalitate rudelor sale de la Alençon, printre care figura două sau trei femei tinere; opea în trecerea lor căț'va prieteni care se întorceau de la cursele de la Caens sau Deauville.

Grație tuturor acestor oaspeți permanenți sau trecători, castelul se animă d'o viață sgomotoasă. Aceasta animațiune, din care Maurice era nevoit să 'și ia partea lui, exercita asupra stării sale morale o influință salutară și d'a face să înceteze une-ori agitațiunile secrete ale conștiinței sale.

Poate, de asemenea, că să obișnuia puțin câte puțin, de când hotărârea era luată, cu ideea acestei căsătorii, amintindu-și la trebuința motiunea aproape cu neputință de combătut a bătrânului preot și felul de trebuință fatală pe care o încerca.

Se agăța, de asemenea, pentru a 'și

de știință, nu dispar; prin frase numai, ne-potrivite cu faptele, nu se aduce domnirea egalității, și apoi, după mărturirea cărților sacre ale [tuturor religioanelor, egalitatea perfectă nu s'ar afla nici în cer. Neegalitatea există în natură, în care două frunzețnu sunt identice.

Faptele fiind ast-fel, sistemul colegiului unu nu vatămă elementul muncitor, și sătenii ar trebui să fie cel d'antăiu ca să i se opue. Să vedem dacă fiind în dauna unei părți a societății, e în utilitatea celei-alte; dacă folosește elementele culte.

În teorie am văzut că scopul colegiului unu este egalizarea distincțiunilor sociale. De fapt, însă, ce este el? pentru că noi trebuie să primim faptele cum se presintă în ființa lor brută, iar nu vorbele declamatoare. De fapt colegiul unu, așa cum el compune școala radicală, este un nou colegiu oligarhic, care lasă numai avuției și capitalului puțină de-a fi reprezentate în Adunarea națională prin membrii alesi dintre dânsii. Faptul acesta neegalitar, injust, ar da drept locuitorilor care laboară pământul să strige când s'ar vedea îndălurați din Parlament, că sunt trădați, că li se face injustiție, că drepturile lor i s'au împuținat, li s'au răpit, și tot omul cugetător vede și poate să prezică urmările fatale ale acestei drepte incriminări. Și cine ar fi atunci alături cu poporul desmoștenit deșteptat? — Umanitarii de astăzi, propuitorii și susținătorii colegiului unu oligarhic, care colegiul s'ar preface atunci în colegiu ochlocrațic prin răsturnarea unei stări de lucruri apăsătoare, nedrepte unice.

Nu învinovățim pe nimeni, nu bănuim pe nimeni. Nu dăcem că scopul adepților sistemului unu colegiu tinde la aceasta; dar colegiul unu acolo va duce în mod inevitabil și fatal.

Apoi mai e ceva.

Colégiul unu e cheia bolții, e peatra unghiulară a votului universal, e o formă a sufragiului universal. Și sufragiul universal fără instrucțiune universală e o nenorocire: e domnirea cesarismului sau a demagogiei prin mijlocul domniei maselor fără știință de carte, amăgite, care vor servi de instrument.

Aceasta nu trebuie oare să ne îngrijască! Nu se cuvine, nu avem o datorie să întepinăm răul de la început, de la origine, opunându-ne unei reforme care pentru elementul muncitor este îngustă și pentru elementul avut nefolositoare?

Principii absolute! se exclamă și se declamă.

Liber este filosoful, particularul, omul privat care n'are nici o răspundere, să viseze deștept, să facă teoriile cele mai stranie, să conceapă o societate nouă de oameni-angeli care, să aibă același chip, același port, aceleași aplecări, aceleași moravuri, și care să trăiască în comunitate ca albinele, ca furnicile, cu toate că și furnicile și albinele au comițiile lor, stupii și furnicările lor a parte, separate, distincte; permis este theoreticului să toarne, ca doctorul Zeb, lumea pe alt calapod de cât pe acela pe care e făcută; dar omului politic, căruia Națiunea 'i-a încredințat destinele ei, o mului public, căruia societatea 'i-a dat misiunea de a lucra pentru prosperitatea ei, pentru siguranța ei, nu 'i este

liniști turburarea, de fericirea fără margini de care vedea pe mamă-sa coprinsă.

În fine era distrat și susținut mai presus de orice de iubirea adâncă și arzătoare de care 'i era inima îmbătățată. Găsea, de altă parte, în aceea pe care o iubea așa de pasionat, și căreia sacrificia atâtea lucruri, o recunoștință așa de vie, așa de plină de atențiune, atât de plină de grații, în cât măhnirea și chiar remușcările sale, 'i păreau dulci cu acest preț.

D-na de La Pave era prea de tot femeie pentru a nu avea percepțiunea limpede a sentimentelor pe care le inspira. Așa dar nu se indoaia nici de cum de iubirea lui Maurice. Totuși, de când 'i dăduse într'un avânt de pasiune neinvinsă sărutarea logodnei, 'l observa că evita, cu o afectatiune de respect cavaleresc, ori-ce apropiere, ori ce mângăiere de același gen.

Părea că, din cauza unui rest de scrupule și de amintire, întârzia pe cât putea momentul când vedea lui Robert va fi pentru el ceva mai mult de cât o prietenă.

D-na de La Pave, adorându-l, suridea pe ascuns de slăbiciunea lui, și aștepta, curioasă, termenul tuturor acestor faze cu un amestec de nerăbdare, de șiretenie femeiască și de neînțeleasă turburare.

(Va urma).

Octave Feuillet.

ierat să facă concepțiuni hasardoase condamnate de istoria și de experiență; nu i este îngăduit să facă experimente de aceeași natură, să aducă imperii mari, state potente la peire.

Pentru ce să stabilească ochlocrația? Nu oare ca să se aducă ochlocrația prin comotțiuni politice?

Nu incriminăm pe nimeni, dar punem această întrebare, pentru că avem și datoria și răspunderea.

Și noi iubim poporul, și noi am făcut o întreagă viață de sacrificii pentru libertățile lui, pentru drepturile lui, pentru ridicarea lui din starea înjositoare în care l' ține înfășurat Boia oligarhică; și dar om, un Dumnezeu a zis: «dați Cesarului numai ce e al Cesarului.» Și noi trebuie să zicem: să dăm elementului muncitor numai cât poate elementul muncitor.

O mașină nu să dea pe mâinile neexercitate ale aceluia care n'are nici o idee de mecanică. Așa să face și un Stat. Nu zicem ca muncitorul să nu ia parte la conducerea lui; dar în oare care măsură.

Și să nu ni se impute că suntem pentru privilegiuri. Insuși J. J. Rousseau, care a pus bazele pe care trebuia să se ridice mai târziu edificiul suveranității universale, adică al domniei mulțimii, ca filosof era egalitar, ca cetățean al Genevei însă, nu era egalitar; recunoștea distincții naturale; inegalitate de pricepere, de sciință. Egalitatea perfectă, principiile absolute, sunt teorii abstracte, și statele nu se conduc cu teorii abstracte.

Noi am combătut privilegiile, monopolurile, aristocrația de nascere. Dar există o aristocrație legitimă: aristocrația meritului, aristocrația științei, deschisă tuturor. Constituția de la 48, care a desființat privilegiile, titlurile fără funcțiuni, distincțiile nenaturale, care a chemat pe toți Românii la drepturi egale, a recunoscut această aristocrație.

Eată cum se exprimă Constituția marelui noastre mișcări regeneratoare: «Poporul român dă înapoi la toate stările dreptul cel vechiu de a avea reprezentanți în generala adunare; de creată de azi înainte alegerea largă, liberă, dreaptă, unde tot Românul are dreptul de a fi chemat, și unde numai capacitatea, purtarea, virtuțile și încrederea publică să'i dea dreptul de a fi ales.»

Capacitatea, purtarea, virtuțile, iată aristocrația consacrată de mișcarea de la 48; numai posedând aceste distincții și având încrederea publică are cineva dreptul d'a fi ales în reprezentanța națională.

Acesta e un principiu al mișcării regenerației române, și cine depășește acest principiu, dacă e om de la 48, este un apostat al principiilor proclamate la 48, care e 93 al României.

Tot Românul deșori ce stare, de ori ce condiție, având ori ce profesione, are dreptul de a fi ales în Parlament, are dreptul de a fi chemat la conducerea statului, numai să fie capabil și virtuos, și să aibă încrederea conațenilor săi, nu a altor puteri, nici a altor suveranități, afară de suveranitatea Națiunii.

Când dar, mișcarea de la 1848 a decretat «Adunarea generală compusă de reprezentanți ai tuturor stărilor societății» ea n'a înțeles adunare numai luată dintre membrii oligarhiei—cum ar fi aceea pe care ar da-o sistemă colegiului unic în care sătenii n'ar putea lua parte—, sau numai din membrii ochlocrației, pe care ar da-o votul universal, visat de umanitarii, din care elementul cult ar fi exclus, căci o asemenea adunare n'ar mai fi o Adunare generală, ci o adunătură despotică sau teroristă care n'ar reprezenta Națiunea.

Introducerea în instituțiile noastre a sistemului colegiului unic, ar aduce domniea unor clase asupra altora; neputința unor stări ale societății de a trimite mandatarii dintre dăsenle în Adunarea legiuitoare. Și nu acesta a voit Națiunea la 1848 când a zis: «Nu se cuvine a perde cel mai puțin pentru cel mai puțin, căci este nedrept; nu se cuvine iar a perde cel mai puțin pentru cel mai puțin, căci este silnic.» Nu aceasta asemenea o voiesc liberalii democrați cari, având de dogmă sublimul precept pe care l'am citat, zic propunătorilor colegiului unic cu tăria ce ne dă convicțiunea: Nu vom da domniea celor mai puțin—pe care o dă sistemă unui singur colegiu—asupra celor mai mulți, căci este inic; Nu vom asemenea domniea celor mai mulți—pe care o dă votul universal—asupra celor mai puțin, căci ar fi barbar.

(Urmarea intr' unul din numerile viitoare).
N. R. Locusteanu.

Procesul P. S. S. Arhiepiscopului Calistrat înaintea înaltei Curți.

II.
Art. 12, legea 1872 zice: «Sfântul Sinod al bisericii ortodoxe autocefale Ro-

mâne va statua asupra tuturor afacerilor spirituale, disciplinari și judiciari curat bisericești, în conformitate cu sântele canoane ale sfintei biserici ortodoxe de răsărit.»

Trebuie să nu respectăm această dispozițiune? Onor. d-n procuror general, în calitatea sa de reprezentant al societății interesate la respectul legilor, va răspunde neapărat: da, trebuie s'o respectăm.

Ei bine, când această dispozițiune este violată de Sinod, când canoanele sunt călcate în picioare de către o autoritate, care ne-a dat destule probe că nu este infailibilă și nici inspiră cea mai mică conștiință, cum o vom face să fie respectată?

Să ne adresăm la patriarhie, cum se făcea altă dată? Dar astăzi, zice înaltei Curți, suntem biserica autocefală și puterea Patriarhiei nu mai există.

Chiar dacă această ar fi mai existat, totuși nu era singură competentă, de orice prin violarea canoanelor se violează și o lege civilă.

Canoanele civile, conexe fiind cu legi civile, vine rolul înaltei Curți de justiție. Onor. d. Procuror general ne inchide aceasta cale pretinzând încă:

3). Că s'ar viola legea organică a înaltei Curți.

Această alegațiune e lipsită de bază. Sinodul este compus conform unei legi. Legea declară că fie-care membru are drept la vot deliberativ.—Tând dar sunându-se o chestiune la votul membrilor, un membru refuză de a vota ca cel lalt, și pentru această cauză acest membru este dat afară din Sinod, nu comite el oare atunci un delict politic în sensul art. 35 al 2 din legea de 24 Ianuarie 1861? Acest delict politic trebuie să reprimat, efectele sale anuleze.—Cine poate face aceasta? Bine înțeles, că înalta Curte.—Art. 35 zice: *In cause politice* (luat în opoziție cu «cause private»).... Curtea de «Casațiune judecă ca înaltă Curte de Justiție».

Se poate însă obiecta: art. 36, în diferitele cazuri ce enumeră, nu se ocupă și de acest recurs. Putem răspunde în mod victorios: a). Acest articol este numai enunțativ; principiul este pus în art. 35 în virtutea căruia ori-de câte ori o autoritate comite un delict politic, înalta Curte de justiție exercită controlul său.

b). În enunțarea art. 36 nu putem găsi și cazul nostru, pentru cuvântul foarte simplu, că acest articol datează din 1861, pe când legea sinodală datează din 1871.

c). Art. 36 al. final: *in genere asupra tuturor materiilor ce i se vor atribui prin lege*, fără ca să se exprime dacă atribuțiunea trebuie să fie expresă sau implicită.

Atribuțiunea de-a face să se respecte canoanele, legile ce le consacră și ori-ce lege civilă și politică, i este dată într-un mod implicit prin art. 12 și expres prin art. 16, legea din 1872.

Dacă mergem mai departe în lupta argumentelor invocate în favoarea declinării competenței, găsim art. 42, legea organică a înaltei Curți, care îl dă dreptul de a judeca de-a dreptul pârile pornite în contra miniștrilor și ai celor alți înalți funcționari, ori cari ar fi.—Or, Mitropolii, Episcopii și Arhiepiscopii, unii ca șefi eclesiastici, iar toți ca membri ai Sinodului, sunt funcționari ai Statului.

Tot dubiu însă se ridică prin art 41 din aceeași lege: «Ministerul justiției adre-

sându-se prin procurorul curții de casațiune, sau d'a dreptul, sau în urma inițiativei luate de acesta..... va denunța curții de casațiune ori ce act, prin care judecătorii și ar fi înșuși atribuțiunii peste competența lor, și ar fi comis vre-un exces de putere, sau delict relative la funcțiunile lor.»

Or, membrii Sinodului, când se constituie în autoritate de judecată, sunt judecători, în sensul art. 41 de prin puterea legii din 1872.—Când acești judecători m'isbesc violând legea din 1872 care m'i acordă votul deliberativ, eși depășesc competența și comit un exces de putere primum și un delict relativ la funcțiunea ce ocupă.—Da delict la funcțiunea lor, de oare-ce dăsenii nu sunt acolo pentru violarea legilor, ci pentru aplicațiunea lor.

Prin urmare, la declinarea competenței se opun art. 21 constit., 9, 12 și 16 legea 1872; 35 al. 2, 36 al. final, 41 și 42 și legea organică a înaltei Curți.

Terenul pe care calcă onor. d. procuror general, era atât de mobil, în cât peste cât-va timp eși scăpă de sub picioare. Pentru ca să se convingă ori cine de veracitatea alegațiunii reale, voi pune față în față două pasaje din discursul d-sale.

1) «Pasagiă». Curtea declarându-se competentă ar viola canoanele, Constituțiunea și legea organică a Curții. Recursul «este o plângere către judecătorii civili» contra actelor săvârșite de judecătorii bisericești».

După acest pasagiū, înțelege ori cine, că înalta Curte nu poate avea nici cum amestec în această afacere de grave excese de putere, de abateri de la umanitate și legalitate.

2) Pasagiū. «Recurenții zic astăzi că «există un exces de putere; poate, însă, numai ministerul justiției este în drept

„să sesizeze curtea pentru un exces de putere.»

După acest al 2-lea pasagiū, înalta curte este săd nu competentă, după cum a fost sesizată de o persoană sau alta. Necompetința ei așa dar este rațiune materia!»

Contradicțiunea este flagrantă. Teoria ce a invocat onor. d. procuror general, nu putea să'l conducă de cât acolo.

Remâne însă stabilit, că înalta curte este competentă a judeca ca judecător civil, plângerea ce i se aduce contra actelor săvârșite de judecătorii bisericești. Această soluțiune nu este o concesțiune ce ne face onor. procuror general, ci un drept dat de art. 41.

Pentru că vorbim iarăși de acest articol, rog să se observe că onor. d-n procuror general are dreptul să ia inițiativa și să recomande ministerului de justiție a sesiza înalta Curte.

Onor. d. procuror general spune că poate să se fi comis un exces de putere.

—In acest caz pentru ce nu a luat inițiativa? Așteaptă ca densa să fie luată de d. ministru de justiție? Ar fi putut să aștepte mult și bine de la șeful dreptății!

(Va urma)

UNDE E PERICOLUL?!

Domnule director,

Vă rog să dați publicității, în românescul ziar „România Liberă”, următoarelor cător-va rânduri:

În ședința de Sămbătă 10 l.c. a Camerei deputaților, d. deputat Boldur Lătescu dă alarma asupra pericolului ce ar amenința țara românească din partea emigrațiilor români de peste munți și—învelită în frase destul de inofensive—face Camerei propunerea de a se pune în ochii în patru când e vorba de a-i naturaliza, ceea ce va să zică, cu alte cuvinte, de-a le refusa, pe cât se poate, cu desăvîrșire actualul naturalizării.

Față cu propunerea aceasta deghisată și cu argumentele pe cari d. deputat caută a-o întemeia, permițemi să fac următoarele cător-va observațiuni.

E fals, că emigrațiunea românească de peste Carpați nu s'ar imbulzi de cât la bugetul țării și ar face, în acest chip, o concurență periculoasă „apetiturilor” altora. Pușin Român de peste munți găsește loc la „banchetul” fraților liberi; acest „banchet” se reduce la un număr oare care de funcții inferioare, împuternicite cu multă muncă și puțină plată, la un însemnat număr de locuri în ramura instrucțiunii publice, ocupate încă pe când era vorba de-a organiza această instituțiune în sens național; și înarmată a început să se facă cas de tradare națională când un ofițer de peste munți e primit în rangul său din armata austro-ungară română; restul cel mare de imigrații trăesc cum pot, cu comerțul și cu ocupații private.

Nu am fără indoială pretenția de-a susține că cel ce ocupă, din ai noștri, funcțiuni, sunt și „în drept” să profite de ele și d. deputat, dacă i convine, n'are de cât să facă o propunere în Camera că să se puie o dată capăt acestei usurpări sau acestei frustrări (d. deputat și poate alege singur termenul).

E fals, a doua, că imigrații români de peste munți s'ar bucura, în ce privește formalitatea naturalizării, de vre-un privilegiu real față cu solicitatorii străini. Scutirea de stagiū e o concesțiune aparentă, întărit pentru că nu se face parte de ea numai „Românilor străini” (termenul este oficial) și a doua, fiind-că solicitatorul de peste Carpați, dacă nu are vre-un sprijin deosebit, și vede pețiția inușurând în arhivele Camerei, nebagată în seamă, ani întregi, adesea peste termenul de stagiū acordat străinilor. Restul mecanismului de naturalizare se știe că același este pentru toți, pentru noi ca pentru cel din urmă străin, și cum se practică, d. Lătescu știe mai bine de cât noi.

Nici aici n'avem nici măcar cugetul de a face vre-o imputare. Camera este suverană pe faptele sale și cel ce nu a drepturi nu se pot plânge.

E fals, a treia, că emigrația de peste Carpați s'ar putea înabăși prin apeluri patriotice sau măsurii legislative. Cel ce susține aceasta, o face săd din ignoranță sau de rea credință. Nici un Român care învață peste munți carte și vrea să rămâie Român, nu poate ocupa sub stăpânire înșurătoare nici o funcție de stat. Restul ocupațiilor lor sau ramurilor de producțiune, dimpneună cu marea proprietate, sunt în mâinile străinilor, cari domnesc și jăfuesc Transilvania de sute de ani, în vreme ce pentru Român viața politică, națională și economică nu începe de cât cu anul 1848. Dacă elementele împine, în acest chip, la emigrație, vin în România, e că există o Românie; dacă n'ar exista și-ar lua drumu aiurea.

Aceasta e însă rău? Fără indoială că e rău. Dar ceea ce ar putea pune capăt reului e numai solidaritatea tuturor Românilor, și această solidaritate nu există. D. Lătescu vrea a să-o înlocuiască prin persecuție și ură. Foarte bine, numai rezultatele să nu ne mire.

Emigrația românească de peste Carpați un pericol pentru statul român? Trebuie'a

sa trăim, ca să ne auzim și complimentul acesta și tocmai din partea unui membru al reprezentanței naționale române, care moralmente este chemată să se îngrijească de soarta poporului român iutreg. Dar ce poți și? D. Lătescu poate să aibă și ir această privire dreaptă. Românii de peste munți au dat, fără indoială, contingente însemnate și pentru învățământul public al României și pentru crearea unui comerț național. Poate chiar prin aceasta pus'au înșă semănța ruinii statului român, smulgându-l de la viață, atât de tichnită, a unei expresii geografice, și împingându-l spre un ideal, poate măreț, dar atât de periculos pentru cei care nu schimbă apetiturile bugetare pe nici un ideal.

Suzele noastre d-lui deputat Boldur-Lătescu. Avem un gust ciudat, noi știa de peste munți: de-a vrea să nu fim de cât Român. Aceasta ne amărește viața și dincolo și, pe cât se pare, și dincoace; aceasta i face pe d. Tlasza să țipe că atențăm contra existenței statului maghiar și pe o. deputat să dea alarma că periclităm viața statului român. Poziția noastră e foarte falsă. Cuvintele d-lui deputat vor avea, așa credem, cel puțin darul de-a ne lumina asupra ei și de-a ne decide odată la o atitudine limpede și vrednică.

Cât pentru pericolul în care punem iubita noastră țară, a tuturor, regretăm că n'are graiū, să răspundă ea însăși celui care ne lovește în față cu atâta îndrăsnială. Nu noi înghițim orașele Moldovei; nu noi înghițim moșile boerilor ei; nu noi cletinăm proprietatea și averea românească dincoace de Milcov, nu noi schingiuim pe țeran, românul vechi și verde în veș nesocotit... Puterea nu este la noi, căci suntem sêraci și, înainte de toate, români; este a străinilor, cari priec impresiunile și știu că trăim într-o epocă analogă cu a Romei jugurtine.

În Ardelean.

sigur a'și găsi împământenirea, fără cerere și fără forme, în pământul, în adevăr românesc și solidar, al țării românești.

CURIERUL TEATRELOR

Pe când diabolica Celina Chaumont face să geamă Teatrul Național de lume, partea meliodioasă a Societății Dramatice strecoară, cu mare sîială și smerenie, pe *Hatmanul Ballag* din Joui în Paște.

Din Duminică a Duminică, *Hatmanul* D-lor Negruzzi, Carageali și Caadella e sortit să m'aspuie publicului românesc că este floarea vânătorilor și a bătorilor... Marțile și Joulile... ne-am închinat cu plăcaciune... Ba chiar, Duminică trecută, pentru ca să fie seara mai multă lume la Teatrul românesc, s'a acordat la ora 1 a. m. un fel de *matinée*.

În dosul scenei însă se petrec cu totul alte lucruri,—și lucruri din cele mai bune,—se repetă (!) *Fântâna Blanduziei* (or *Banduziei*) și s'ar termină aproape de repetat *Dama cu Camelii*.

Sămbătă, la 17 Martie, drama lui Dama fiul va fi reprezentată; și încurând—nu atât de curând pe cât autorul ar dori-o,—*Fântâna Blanduziei* o va urma pe scena Teatrului Național.

Dama cu Camelii.—vecinicul cântec al iubirii,—concretizat cu atâta durere de Dama fiul, unul din primii revoltați ai teatrului contemporan,—se va reprezenta Sămbătă seara, având în favoarea sa o atracțiune reizivită și un vël de curiositate.

Atracțiunea,—este împrejurarea că *Dama cu Camelii* e dată Sămbătă în beneficiul D-nei Ar. Romanescu.

Pe cât ne amintim, rolul Margaretei Gautier este unul din celele pe care d-na Romanescu le-a studiat ani trecuți la Paris, în Delaunay;—mai ales a insistat maestrul comedian asupra actelor I, III, și V arătând modul cum creștoarea rolului, D-na Doche, a înțeles să le înfățișeze.

Vëlul de curiositate,—dacă să poate numi curiositate acel sentiment bine-voitor, cu care pândim ori-ce ocaziune care ne pōre revela pe un artist,—vëlul de curiositate al reprezentației de Sămbătă seara, este debutul d-lui Hasnaș pe scena Teatrului Național, în rolul lui Armand Duval.

Serviciul telegrafic al „României Libere”
25 Martie 1884—9 ore dimineața.

Londra, 24 Martie.

Camra Comuncilor Marchisul d'Hartington, ministru de reshel, a refuzat de a fixa ziua discuției asupra financelor Egiptului și cheltusile ocazionale prin expediția din Sazan. Zice că guvernul speră a putea face comunicări Parlamentului înainte vacanțelor de Paște, dacă telegraful între Khartum și Cair e curând restabilit.

Berlin, 24 Martie.

Ducele Pavel-Frederic de Mecklenburg-Schwerin, frate al Marei-Duce domnitor, a renunțat la drepturile sale eventuale la succesiunea Coroanei de mare-duce pentru al însuși și descendenți săi în favoarea fraților săi mai mari și descendenților lor.

Berlin, 24 Martie.
Impăratul Wilhelm a conferit ordinul Vulturului Negu d-lui de Giers, ministru al afacerilor străine al Rusiei.

Roma, 24 Martie.
„L'Osservatore Romano” zice că nu e cestia de plecarea apropiată a Papei, dar de posibilitatea pentru Leon XIII d'a fi într-o fi forțat d'a pleca din Roma. Epoca acestei plecări nu depinde de loc de Papa, dar de guvernul Italian. Zua în care Papa va vedea demnitatea prea compromisă, va căuta în altă parte un azil. Dacă Leon XIII a continuat până acum d'a sta la Roma, e numai spre a înlătura Italiei, pe care o iubește mult, foarte mari pagubi materiale și morale.
În Consistoriul ținut azi, Papa a numit doi cardinali și a preconisat mai mulți episcopi.

Paris, 24 Martie.

D-l Mignet, decanul Academiei franceze a murit.

D-l Lebey, unul din fondatori Agenției Hava și tată al actualului director general al Agenției, a murit.

(Havas).

Societatea Corpului didactic.

Marți, 13 Martie, orele 8 p. m. în localul Societății, casa Filipescu, strada Calvina, d-nu C. Troteanu va vorbi despre școlile reale și profesionale, una din cestiunile de organizare coprinse în programă, care se va dezbate în viitorul congres al profesorilor.

SPECTACOLE

SALLA BOSSEL.—Theatru de Fanteche al d-lui Tomas Holden atrage în fie-care seară un public numeros.—Programul este variat și foarte amuzant.—Începutul la 8 ore seara.

Duminea și sêrbătoarea va avea loc două reprezentațiuni: la 2 ore a. m. și la 8 ore seara.

BIBLIOGRAFIE

În editura magazinului de musică Const. Gebauer se afla de vânzare nota pentru piano: „Rapsodia română” de C. G. Porumbescu, preț 2,50.

S'a depus spre vânzare la librăriile principale din capitală și în județe „Bătăliile vietel”, *Sergiu Panine*, de *Georges Ohnet*, traduse de d-l Victor C. Radovitz, în 2 volume cu preț 2 lei unul.
Opul este încoronat de Academia franceză, și romanul este foarte plăcut și instructiv.

EXPLICAȚIUNEA

PROCEDUREI CIVILE

DE

J. G. SÂNDULESCU-NĂNOVENU

se află depusă spre vânzare la librăria Graev, vis-à-vis de Teatru cel mare.

ANUNCIU

Moștenitorii repausatului Clement Kunst pantofor de dame, cu onoare fac cunoaștere onorabilului Public și clientelei sale că, de și au avut nenorocirea d'a pierde pe soful și tatăl lor, vor urma înainte cu acest comerț, în magazinul lor vechi, în față cu grădina Episcopiei, în București, calea Victoriei No. 80. 22

Dimitrie N. Opreșanu

Doctor d'în drept; fost magistrat
ADVOCAT
Strada Știrbei-Vodă No. 30.

Consultațiuni de la 9—11 a. m. și de la 3—5 p. m.—Pentru sêraci consultații gratuite.

SOHIMBARE DE DOMICILIU

Dⁿⁱ WILH. SALTER
DE LA FACULTATEA DIN VIENA

Speciali; BOALE DE FEMEII
ȘI SYPHILIS

S'a mutat Strada Pescăria-Veche Nr. 6
vis-à-vis de Hotel Londra (Calea Moșilor)

De închiriat săd de vânzare casele din strada Stelea No. 4.

VIN NEGRU

de Bravița și Gola-Drăncea
Vechi de 4 an. calitate superioară tuturor altor vinuri.—15 fr. vadră—și

ALB DE DRAGASIANI

din recolta anului 1879.—15 fr. vadră la
PAUN POPPESCU & Comp.
18, Strada Lipscani, 18.

BAZARUL BULEVARDULUI

CEL MAI MARE MAGAZIN de HAINE GATA BĂRBĂTESCI
Colțul Boulevardului BUCURESCU și Calea Victoriei 20.

Privilegiat de Majestatea Sa Impăratul Franz Iosef I, și medaliat la Exponzițiunea de la Amsterdam 1888.

Din imensul său asortiment de felurite haine bărbătesci pentru SAISONUL DE PRIMA-VARA ȘI VARA 1884 recomandă mai cu deosebire: specialități de Pardesiori gros-vert și marengo „à la RICHELIEU“ cât și Costume originale englezești (Mille points) „à la CROMWELL“ din cele mai plăcute nuanțe.

Societatea Română de Construcțiuni și Lucrări Publice.

Domnii acționari și purtători de părți de fondator sunt informați că dividendul de 26 lei de acțiune, și 19 lei 50 bani de parte de fondator, votat de adunarea generală ordinară a acționarilor din 4 (16) Martie a. cr. se va plăti cu începere de luni 12 (24) Martie a. cr., de la 10 până la 12 ore dimineața, la prezentarea cupoanelor în Bucuresci, la Societatea de Credit Mobilier Român, 8, Strada Doamnei.
Bucuresci 8 (20) Martie 1884.
Direcțiunea Generală.

GEORGE SLAMA

DENTIST ENGLAIS

CALEA VICTORIEI No. 30, Vis-a-vis de Hotel Oteteșanu.

Dintii Se scot cu abilitate după serere cu Cloroformu-Nargotic.
Dintii Se plumbează cu garanție în aur, platină și Email.
Dintii Se înlocuiesc în părți, precum și piese complete, (garnituri) cu garanție (sistem american)
Dintii Se curăță de peatră cu mașini care păstrează culoarea lor naturală

Prețuri moderate

Consultațiunea în toate zilele de la 9 ore dimineața până la 5 ore seara.

INSTITUTUL VELESCU (HELIADÉ)

STRADA ARMEANA No. 1

Director de studii: St. C. Mihălescu.

Institut de instrucțiune și educațiune. — Clasele primari și gimnasiale.
PREPARAȚII PENTRU ȘCOALA MILITARA
Informațiuni în toate zilele de la 9—11 ore a. m. și de la 4—6 post meridiane

„Nationala“

Soc. gener. de Asigurare în Bucuresci
Strada Carol I, No. 19

Capital social 6,000,000 l.n. prima emisiune 3,000,000 l.n. deplină vărsată în 15,000 acțiuni de 200 l.n. Din acestea, 1 milion l.n. specialmente afectați ca fond de garanție pentru ramura de viață. Fond de rezervă 260,000 l.n.

Președinte, d. I. Marghiloman.

Vice-președinte, d. D. Sturdza.

Directorul general d. E. Grünwald.

- „Nationala“ asigură:
1. În contra daunelor de Incendiu.
 2. „ „ „ Grindină.
 3. „ „ „ Transport pe apă și pe uscat.
 4. „ „ „ din Spargierea Geamurilor și oglizilor etc.
 5. Face asigurări asupra vieții, asociațiuni mutuale de supra-viețuire, grupe de asociațiuni mutuale pentru copii; contra-asigurări, asigurări de capitale fixe, rente viagere de diferite combinațiuni și asigurări în cas de moarte.
- Asigurările în toate ramurile se pot efectua la agențiile generale, principale și speciale din districte, la reprezentanța generală pentru Bucuresci, Calea Victoriei 23 și la Direcțiunea generală.

SIROPUL DENTILUI ZED

are pentru baza principală Codeina și Tolu; el înlocuiește Pasta Zed și poate fi întrebuințat pentru a îndulci ceaiurile și laptele copiilor sau bolnavilor; el are avantajul a nu prezenta căsuși de puțin inconvenientele vătamătoare a le opiumului. Folosește de minune în contrarietățiunilor, peptului și ale pulmonilor, a tusei învechite, bronchitelor, tusei magărești, catarrhelor, insomniilor, etc.

Paris, strada 22, Drouot și la diverse Pharmacies

DE INCHIRIAT
Doză case noi alături în Strada Romană în colțul No. 136, compuse din două saloane mari, mai multe odăi, bucătărie și subteran, în total 15, cu două curți mari împrejurite noi, grădina cu pavilion, bolta și pomii. Adresa Ofelului Regal, camera 14. — Se închiriază și separat.

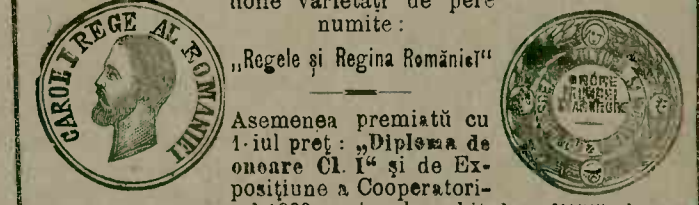
DE INCHIRIAT

Etagiul de sus al Caselor din Strada Rinocerului No. 4, Suburbia Mihai-Vodă, compuse din un salon mare și două odăi cu dependințe și curtea singură. Pentru condițiuni a se adresa la d. Basiliu Georgescu, Strada Mihai-Vodă No. 80, sau la administrația ziarului „România Liberă“.

DE INCHIRIAT

În total sau în parte, casele din Calea Rahovei No. 55, pe termen de trei ani cu începere de la 23 Aprilie anul curent. Doritorii se pot adresa la d. avocat George Angelescu, Calea Moșilor No. 83
Bucuresci, 12 Martie, 1884

Premiat cu 1-iul preț: „Medalii de aur“ la concursul agricol a Comitetului de Flori de la Herăstru în 1881 și 1882 pentru noile varietăți de pere numite:

„Regele și Regina României“
Asemenea premii cu 1-iul preț: „Diploma de onoare Cl. I“ și de Exponzițiune a Cooperatorilor Români, în anul 1883 pentru deosebitele calități și gusturi ale multor varietăți de pere precum și alte fructe.
La grădina George Ioanid numită Brășlea, situată în suburbia Icoana, strada Polonă, No. 104 aproape de biserică Icoanei se află de vânzare pomi roditori, altoiți, de diferite specii din cele mai renumite calități și diferite etăți.
Prețul pomilor se poate vedea în catalog. Domnii amatori din districte și din capitală, voind a avea catalogul, se vor adresa prin epistole la zisa grădină și îndată li se va trimite.
129
Plantatul pomilor pentru primă-văară a sosit

MÂNCĂRIME, MATRETA
și alte maladii ale Pelei Capului,
CADEREA PĂRULUI
Vindecate răpede cu
POMMADA DESLAURIERS
Deslauriers, Ph.-Ch., 51, r. de Cléry, PARIS, și la toți farmaciștii și parfumieri
A cere pe etichetă semnătura Deslauriers și timbrul guvernului francez

De vânzare bilete de inchiriat pentru lipit la case
— 15 bani bucata —
Se găsece la tipografia Stefan Mihălescu, Strada Covaci, No. 15.

Erezii L. LEMAITRE Succesorii
TURNATORIE de FER și ALAMA—ATELIER MECANIC
BUCURESCU
ESBOUTIUNE REPEDE
Se însărcinează cu construcțiune de vagonete și railouri pentru terasamente, asemenea și construcțiuni, deturbine și mori pentru prețuri cu mult mai scăzute de cât cele de Viena și Pesta, și cari sunt fixate pentru o moară cu
43

1	piatră de la 36 la 1,500 lei
1	„ „ „ 42 „ 1,800 „
2	pietre „ „ 30 „ 3,500 „
2	„ „ „ 42 „ 3,800 „

Instalațiune de mori cu turbine foarte rentabile.—O moară cu turbină și pentru petre instalată de TURNATORIA LEMAITRE pe riul Sabar, a costat 35,000 lei și produce 3000 lei pe lună.—Un mare asortiment de petre de moară Lefetr.
Avis morarilor și proprietarilor de moși.
EFINĂTATE. — FUNCȚIONARE REGULATĂ. — FOLOS.

ECTINTEUR DELATRE
Primul și cel mai sigur ajutor în caz de incendiu, potolind imediat focu de orice natură. Acest aparat este indispensabil oricărei case și mai cu seamă d-ilor arendași, comerșanți, proprietari de verice stabiliment etc.
Se găsece de vânzare numai la Ios. Hauser și Loewenthal, Bucuresci lângă Banca României. 8222

CASA FONDATA IN 1710
John Kenyon & Co Sheffield
Fabricanți de totu felulu de
OTEL
PILE, FERASTRAIE
ȘI
INSTRUMENTE
Mostre se pot vede, și condițiuni-le, prețurile, etc. se pot căpeta de la
Agentul Casei pentru Regatul României
JOHN PITTS
Bucuresci
2, STRADA SMARDAN, 2.

INVENȚATURA GRATIS
BRÜDER KEPICH
CEL MAI RENUMIT
DEPOSIT DE MAȘINE DE CUSUT
DE TOATE SISTEMELE
Recomandă cele mai perfecționate mașini de cusut cu 15 aparate foarte inlesnitoare.

PLATIBILE IN RATE LUNARE ȘI SEPTEMĂNALE

PREȚURILE CELE MAI MODERATE
PLATA ȘI IN RATE LUNARE SAU SEPTEMĂNALE
GARANȚIE PE 5 ANI. — INVENȚATURA GRATIS

DEPOTITELE:
Bucuresci, Strada Șelari, Hotel Victoria.
Galați, Strada Domnească, lângă Hotel Metropole.
Craiova, Strada Lipsicani.
Brăila, Strada Mare.

„MARELE BAZAR DE ROMANIA“

Renumitul Magazin de Haine confecționate previne pe Onor. Public și distinsa sa clientelă că deja a început a primi succesivamente pentru sezonul de
PRIMA-VARA ȘI VARA
INSEMNAȚE TRANSPORTURI DE HAINE PENTRU BARBATI ȘI BAETI
confecționate cu soliditate din stofele cele mai moderne din Europa, croite cu o rară perfecțiune după noile jurnale.
PREȚURILE DESTUL DE REDUSE
Bucuresci, Strada Șelari, „No. 7“, sub Hotel Fieschi.